

Iz: Kein Kernkraftwerk in Zwentendorf, 30 Jahre danach (30 let brez jedrske elektrarne v Zwentendorfu), Str 84-85

Ignaz Vergeiner

Navdušeno sem korakal zraven

Da, dva dni sem bil udeleženec pohoda od Neumarkta nad Ybbsem do St. Pöltna, ki je potekal iz Salzburga proti Zwentendorfu. Kot ne ravno praktična oseba sem se z veseljem prepustil organizacijskemu talentu Rainerja in Christopha.

Občutki so bili vzneseni - iti na pot! Je bilo to v Prinzersdorfu, kjer nas je čakala ugledna dunajska delegacija? Med drugim z dr. Petrom Weishem, zame nekakšnim očetom gibanja (čeprav je približno istih let kot jaz) in čudovitim prijateljem še danes.

Tu v protijedrskem gibanju so se združili prispevki in talenti iz vseh segmentov prebivalstva. Moralo je biti nekakšno žarišče za veliko civilnega nelagodja.

Nisem bil popolnoma nepripravljen: Tekom študija sem odkril dela Karla Krausa; Profesor je recital Tucholskega in druge. Nekaj let v ZDA med vietnamsko vojno. Nepozabna nalepka na avtu: "Vojna je dobra za gospodarstvo, investiraj svojega sina!"

Zdelo se je, da so se v tako imenovani "družbi" odprle nekatere razpoke. Uveljavljeni profesorji so pokazali zanimanje in odprtost. Izhajajoč iz jedrske polemike je prišla v ospredje brezupnost trenutne energetske, industrijske in okoljske politike.

Obsedeno smo razpravljali in brali: sončna energija, A. Lovins, itd., pri fizikih smo iskali informacije.

Aus: Kein Kernkraftwerk in Zwentendorf, 30 Jahre danach, S. 84/85

Ignaz Vergeiner

Begeistert mitgegangen

Ja, ich war zwei Tage lang, von Neumarkt an der Ybbs bis St. Pölten, Teilnehmer des Fußmarsches zwischen Salzburg und Zwentendorf. Gerne überließ ich als unpraktischer Mensch mich dem Organisationstalent von Rainer und Christoph.

Die Gefühle waren erhebend – Aufbruch! War es in Prinzersdorf, wo uns eine prominente Wiener Abordnung erwartete? Unter anderem mit Dr. Peter Weish, für mich eine Art Übervater der Bewegung (obwohl ungefähr gleich alt wie ich) und wunderbarer Freund bis heute. Hier in der Anti-Atom-Bewegung trafen sich Beiträge und Talente aus allen Segmenten der Bevölkerung. Eine Art Brennpunkt für vielfaches bürgerliches Unbehagen muss es wohl gewesen sein.

Ganz unvorbereitet war ich nicht: Die Werke von Karl Kraus in der Studienzeit entdeckt; Tucholsky u.ä. wurden vom Professor rezitiert. Mehrere Jahre USA zur Zeit des Vietnam-Kriegs. Unvergessen der Auto-Aufkleber: „War is good für the economy, invest your son!“

Einige Risse schienen sich in dem zu öffnen, was man „Gesellschaft“ nennt. Etablierte Professoren zeigten Interesse, Offenheit. Ausgehend von der Atomkontroverse geriet die Ausweglosigkeit der gegenwärtigen Energie-, Industrie- und Umweltpolitik ins Blickfeld.

Wir diskutierten und lasen wie besessen: Sonnenenergie, A. Lovins usw. Physiker waren gesuchte Informanten.

Kolega Norbert Ortner je ostal pomemben in občudovan borec za resnico in pravico na innsburški Univerzi

Niso bili najhujši, ki so tukaj izrazili protest, hrepenenje, verjetno tudi lakoto po življenju, skupaj z boljšimi ženskami.

Telo in um sta zahtevala svoje pravice - Čudovita slutnja boljšega življenja!

12.junij 1977: Štirje smo se odpeljali iz Innsbrucka v Tulln v odličnem avtomobilu z Erwinom Krexhammerjem. Fino razpoloženje je bogato opisano drugje.

Povratek: razburljiva prva radijska poročila.

Okoli osme zvečer božansko kopanje v jezeru Wallersee. Odpor ni bil skrit nikomur, ki je delil letake.

Kako pomirjajoč prijazen obraz, prijeten odziv, toda tudi sovražnost, zagrenjenost: To dramatično kaže, da vladavina zahteva toliko žalitev, nesreč in neizživetih življenj, da lahko deluje.

5.november 1978: Zvečer me je poklical rektor prof. F. Fliri in mi čestital za senzacionalen uspeh na referendumu proti Zwentendorfu. Od skoraj državnega sovražnika do uradnega priznanja!

Saj ne, da bi imel kakšne velike iluzije o učinkovitosti uveljavljenih inštitucij - a ta majhen žarek uradne naklonjenosti obuja spomin na mrežo ljudi iz vseh družbenih razredov in veroizpovedi, ki niso zakopali ali prodali svojih spoznanj in sanj.

Niti v času jeznega protirazsvetljenstva od Ronalda Reagana, Jörga Haiderja, Silvia Berlusconija z avstrijskimi privrženci, če omenim le nekaj znanih

Kollege Norbert Ortner blieb ein wichtiger und bewunderter Kämpfer für Anliegen der Wahrheit und Gerechtigkeit an der Innsbrucker Universität.

Es waren nicht die Schlechtesten, die hier Protest, Sehnsucht, wohl auch Lebenshunger ausdrückten, gemeinsam mit den besseren Frauen. Körper und Geist forderten beide ihre Rechte ein – eine wunderbare Ahnung von besserem Leben!

12. Juni 1977: Wir fuhren zu viert in einem tollen Auto mit Erwin Krexhammer von Innsbruck nach Tulln. Die großartige Stimmung wird anderswo reichlich geschildert. Rückfahrt: aufregende erste Radiomeldungen.

Gegen acht Uhr abends, ein herrliches Bad im Wallersee. Die Widerstände blieben keinem verborgen, der Flugzettel austeilte. Wie wohltuend ein liebes Gesicht, eine freundliche Reaktion. Aber eben auch Feindseligkeit, Verbitterung: Hier zeigt sich drastisch, dass Herrschaft so viel Kränkungen, Unglück, nicht gelebtes Leben braucht, um zu funktionieren.

5. November 1978: Rektor Prof. F. Fliri rief mich am Abend an und gratulierte zum Sensationserfolg beim Referendum gegen Zwentendorf. Vom Quasi-Staatsfeind zu offizieller Anerkennung! Nicht, dass ich große Illusionen über die Wirkungsweise etablierter Institutionen hätte – aber dieses kleine Schlaglicht offizieller Sympathie ruft noch einmal die Erinnerung an ein Netzwerk von Menschen wach, quer durch alle Bevölkerungsschichten und Glaubensbekenntnisse, die ihre Einsichten und Träume nicht begraben oder verkauft haben.

Auch nicht im Verlaufe der wütenden, hysterischen Gegenaufklärung seit Ronald Reagan, Jörg Haider, Silvio Berlusconi mit österreichischen Unterstützern, um nur ein

političnih imen. Smo na polu popolne nemoči?

Kdo ve?

Mladim želim modrosti, vztrajnosti, sreče, pa tudi sposobnosti preklinjati na pravem mestu in ob pravem času, po besedah Karla Krausa iz prve svetovne vojne o "cerkvi, ki je znala samo blagoslavljati, ne preklinjati".

O avtorju:

Prof. Dr. Ignaz Vergeiner

Rojen leta 1938. Meteorolog na Inštitutu za meteorologijo in geofiziko na Univerzi v Innsbrucku.

Borbeni in kritični znanstvenik, ki je svoje strokovno znanje izven univerzitetnega sektorja usmeril v varstvo okolja in državljanske iniciative. Umrl je 28.2.2007

***Prevod v slovenščino: Irena Belšak
V sodelovanju z: Bernhard Riepl***

paar politische Code-Namen zu nennen. Sind wir am Pol der absoluten Machtlosigkeit angesiedelt? Wer weiß?

Ich wünsche unseren Jungen Klugheit, Ausdauer, Glück, aber auch die Fähigkeit, am rechten Ort und zur rechten Zeit zu fluchen, nach dem Wort von Karl Kraus aus dem Ersten Weltkrieg über „die Kirche, die nur segnen, nicht fluchen konnte.“

Zum Autor:

Univ. - Prof. Dr. Ignaz Vergeiner

Geboren 1938. Meteorologe am Institut für Meteorologie und Geophysik an der Universität Innsbruck. Ein kämpferischer und kritischer Wissenschaftler, der sein Fachwissen über den universitären Bereich hinaus in den Dienst des Umweltschutzes und der Bürgerinitiativen stellte. Verstorben am 28.2.2007

z: Kein Kernkraftwerk in Zwentendorf, 30 Jahre danach, S. 84/85

(Žádná atomová elektrárna v Zwentendorfu, 30 let poté), s. 84/85

Ignaz Vergeiner

Pochodoval jsem s nadšením

Ano, dva dny jsem byl účastníkem pochodu z Neumarktu nad Ybbsem do St. Pöltnu, který mířil ze Salcburku do Zwentendorfu. Jako nepraktický člověk jsem se rád spolehl na Rainerův a Christophův organizační talent.

Pocity byly povznášející – vydat se na cestu! Bylo to v Prinzersdorfu, kde nás očekávala prominentní vídeňská delegace? Mimo jiné s Dr. Peterem Weishem, pro mě jakýsi otcem hnutí (ačkoliv je asi tak starý jako já) a báječným přítelem do dneška. Zde se v protiatomovém hnutí setkaly příspěvky a talenty ze všech segmentů obyvatelstva. Svým způsobem to jistě bylo ohnisko občanské nevole všeho druhu.

Zcela nepřipraven jsem nebyl: Dílo Karla Krause jsem objevil v době studia. Profesor recitoval Tucholského a jiné. Několik let v USA v době války ve Vietnamu. Nezapomenutelná nálepka na autě: „War is good for the economy, invest your son!“ (Válka podporuje ekonomiku, investuj svého syna!)

Zdálo se, že se otevřely některé trhliny v tom, co se nazývá „společnost“. Etablovaní profesori ukázali zájem a otevřenost. Vycházeje z atomového sporu se do zorného pole dostala bezvýchodnost soudobé energetické a

průmyslové politiky a politiky životního prostředí. Diskutovali jsme a četli jako posedlí: sluneční energie, A. Lovins, atd., fyzikové byli hledané zdroje informací.

Kolega Norbert Ortner zůstal důležitým a obdivovaným bojovníkem za ideu pravdy a spravedlnosti na Univerzitě v Innsbrucku.

To nebyli ti nejhorší, kteří zde vyjádřili protest, touhu a snad také hlad po životě, společně s lepšími ženami. Tělo a duše vyžadovaly obě svá práva – báječná předtucha lepšího života!

12. června 1977: Jeli jsme ve čtyřech v nádherném autě s Erwinem Krexhammerem z Innsbrucku do Tullnu. Báječná nálada je vylíčena dostatečně na jiném místě. Zpáteční cesta: první napínavá hlášení z rádia.

Kolem osmé hodiny večer nádherné koupání ve Wallerském jezeře. Všichni, kdo roznášeli letáky, vnímali i nechuť veřejnosti zabývat se s tímto problémem. Jak příjemný milý obličej, přátelská reakce, ale holt také i nenávisť, rozhořčení: Zde se drasticky projevilo, že vládnoucí struktury potřebují ke svému fungování tolik urážek, neštěstí, nikoli naplněný život.

5. listopadu 1978: Rektor Prof. F. Fliri mi večer zavolal a gratuloval k senzačnímu úspěchu při referendu proti Zwentendorfu. Od takřka nepřítelů státu k oficiálnímu uznání! Ne že bych měl velké iluze o působení etablovaných institucí, ale tento malý paprsek světla oficiální sympatie znova probouzí vzpomínku na propojení lidí napříč všemi vrstvami obyvatelstva a vyznavači víry, kteří se nevzdali svých názorů a snů, nebo je nezaprodali.

Ani ne během zuřivého, hysterického „anti-osvícenství“ ze strany Ronalda Reagana, Jörga Haidera, Sivia Berlusconiho za podpory rakouských přívrženců, abych jmenoval jen několik známých politických jmen. Ocitli jsme se na vrcholu absolutní bezmoci? Kdo ví?

Přeji naší mládeži moudrost, vytrvalost, štěstí, ale také i schopnost na správném místě a ve správný čas proklínat, dle slov Karla Krause z První světové války o „církvi, která dokázala jen žehnat, nikoli klít.“

Autor:

Ignaz Vergeiner, Univ. -Prof. Dr.

Narozen v roce 1938. Meteorolog na Institutu pro meteorologii a geofyziku na Univerzitě v Innsbrucku. Bojovný a kritický vědec, který svou odborností ve službách ochrany životního prostředí překročil rámec univerzity. Zemřel 28.2. 2007.

Překlad do češtiny: Hana Jílková, Ledenice, spolupráce Helga Grimmová, Třeboň, Bernhard Riepl, Kaplice